

slutte med at udtale det Haab, at det maa lykkes at gennemføre det allerede i denne Samling.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Fredag Kl. 1 og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse.

Mødet hævet Kl. 4.

30te Møde.

Fredag den 21. November, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) er modtaget et Andragende fra Forstanderinderne for „Frederiksborg Hus-holdningsskole“ om et aarligt Statstilskud.

Andragendet vil blive tilstillet Finans-udvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse.

Forhandlingen genoptoges.

Poul Rasmusen: Ogsaa jeg vil udtale min Glæde over, at der er forelagt et Forslag om Ægteskabs Indgaaelse. Jeg mener, at der er adskillige Mennesker, som have Krav paa, at der sker en Forandring i de bestaaende Forhold. Jeg sigter ikke her til den saa ofte fremdragne Murer — Mortensen eller den ubekendte Trediemand; jeg sigter heller ikke alene til alle de Mennesker, for hvem det er en Ubehagelighed at skulle lade foretage kirkelig Vielse; men jeg maa give den højtærede

†

Kultusminister Ret i, at hans Bemærkninger om, at det er i allerhøjeste Grad uheldigt, naar det kan paalægges en Præst i Kirken at lyse Velsignelse over en Forbindelse, som han efter sin Overbevisning mener, er absolut stridende mod den Kirkes Lære, i hvilken han er Tjener. Naar jeg ønsker en Forandring, saa er det klart, at jeg var glad ved at se dette Forslag blive forelagt, og da jeg læste det igenem var det ogsaa med udelte Glæde, indtil jeg naaede § 3. Der stødte jeg paa et lille Ord, som jeg ikke kunde komme over, og det var det lille Ord „kun“. Der staar i § 3, første Punktum: „Ægteskab kan retsgyldig *kun* indgaaes for en Ægteskabsforstander“. Det forekom mig nemlig straks, at denne Bestemmelse mulig kunde være lidt vel haard over for en Mængde Mennesker. Der er jo nemlig mange — og det er vel neppe de færreste —, som mene, at man bør opretholde Ægteskabets Hellighed som en guddommelig Indstiftelse af fundamental Betydning for hele det menneskelige Samfund, og jeg mener, at man over for disse Mennesker vistnok vil begaa en Uret ved denne kategoriske Bestemmelse i § 3.

Man vil indvende imod mig: Ja, men vi have jo lempet det i allerhøjeste Grad saaledes, at de Folk faa, hvad der kan tilkomme dem ved de senere Bestemmelser i Loven, som hjemle den kirkelige Indvielse. Men jeg vil dertil sige, at det er dog ikke det samme. For det første er jo Forholdet det, at efter Lovforslaget gaar man hen paa et borgerligt Kontor og skriver rent formløst sit Navn under, og man gaar derfra som Ægtefæller. Efter den nugældende Lovgivning er Forholdet det, at man gaar ind i Kirken som ugift og forlader den som Ægtefæller. Og hvad man særlig kan give en Del Mennesker Ret i, er den Paastand, at der er en uendelig Forskel paa, om man ved Indgaaelsen af en Pagt som Ægteskabet aflægger sit Løfte paa en saadan Ægteskabsforstanders Kontor, eller man aflægger det i Kirken efter den Højtidelighed, som er gaaet forud. Jeg vil nemlig paa ny accentuere, at den ny Indvielse i Kirken er en Ceremoni, som i og for sig intet har med Ægteskabets Stiftelse at gøre, det er jo noget, som først finder Sted bagefter, og med Hensyn til hvilket det er en frivillig Sag, om man vil eller ej.

Nu vil man maaske indvende imod mig: Ja, men i det Øjeblik, man faar noget saadant, det, som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm)